

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

การฝึกกรรมตนเอง

ก่อนจึงหัน

มันจะตายละพระวัดป่าบ้านตาด น้ำแกงน้ำอะไรท่วมหัว น้ำพริกน้ำแกง น้ำพริก ฟาดตา ตามันบอด เข้าใจไหมละ มันท่วม อย่างนี้ตาย ไม่คิดอ่านมาก ๆ ตาย ไปไม่รอด ภาวนาอืดอาด ๆ ผู้ที่ติดขี้ ๆ โอ้ย อุดอยากขาดแคลนมาก มีมากก็ไม่เอา คือตัดอยู่ในตัวนั้นละ อะไร ๆ มันจะเสริมกิเลสปิดออก ๆ อะไรเสริมธาตุขันธ์และธรรมไปด้วยกัน เพื่อความเจริญเอา อะไรมันจะไปเสริมกิเลสไม่เอา เหล่านี้ได้พิจารณา ท่านจึงสอน ปฏิสังขาร ให้พินิจพิจารณาเรื่องอาหารการกิน ทุกสิ่งทุกอย่าง อย่าเห็นแก่ได้แก่กิน พระพุทธเจ้าสอน ให้พิจารณาให้ดีเสียก่อน วัดนี้มันท่วมมันจะตายแหละพระเถระท่วม ๆ ตลอด เมื่อต่างคนต่างท่วมแล้วใครจะไปช่วยใครได้ ท่วมมาตั้งแต่หัวหน้าวัดแล้วใครจะช่วยใครได้ ให้พร

หลังจึงหัน

ตาที่เราได้ช่วยโลกหมดไปเท่าไร เฉพาะตานะ (๑๙๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท) เฉพาะตาที่ช่วยทั่วประเทศไทยเรา ๑๙๑,๕๓๐,๐๐๐ นี้แหละเฉพาะตา เราก็ถือเป็นจุดสำคัญ อยู่ด้วย รู้สึกว่าจะหนักกว่าเพื่อนหน่อย เพราะฉะนั้นการช่วยทางนี้เฉพาะตาเท่านั้นที่ตั้ง ๑๙๑ ล้าน ทั่ว ๆ ไปไม่มีรับมากอย่างนั้น อันนี้มาก ให้จริง ๆ ตา (๑๙๑,๕๓๑,๐๐๐ บาท ๒๔ โรงพยาบาล) นี้หมายถึงตาโดยเฉพาะ ๆ ๒๔ โรงที่ช่วยเฉพาะตา

สำหรับโรงพยาบาลอุดรนี้เราพิจารณาไว้เลยเป็นพิเศษ ได้พิจารณาไว้เลยว่า เฉพาะตาแล้วขัดข้องอะไร ๆ พวกหมอเห็นสมควรที่จะสั่งเข้ามาให้สั่งเข้ามาเลย บอกพอใช้ได้แล้วให้ส่งบิลเข้ามาหาเรา เราก็ส่งเงินไปทางบริษัทเขา คือออกจากบริษัทนั้น บริษัทนี้เอามาเราก็ส่งไปตามบริษัทนั้น (๔๗) ล้านเฉพาะตาอย่างเดียวที่โรงพยาบาลอุดร) ฟังซิ ๔๗ ล้านเฉพาะตาในโรงพยาบาลอุดรแห่งเดียว

ตาดูเหมือนหมดมากนะ ต้นเหตุเป็นมาจากเราไปเยี่ยมคนไข้ในโรงพยาบาล ห้องต่าง ๆ ไม่ค่อยมีคนไข้มากนัก แต่ห้องตานี้ตลอดเวลา ตอนเช้าสายบ่ายเย็นเต็มไปหมด เราก็เลยถามหมอเป็นเพราะเหตุไร โรงพยาบาลสำหรับแผนกตานี้มันมีมากเอาเหลือเกิน มาไม่เคยบอกบางคนไข้ เขาว่า โอ้ย มันมาหมด ว่าอย่างนั้น คนไข้ในโรงพยาบาลทั่ว ๆ ไปมาธรรมดาเขา ไปที่ไหนมีโรงพยาบาลเขาก็ไปตามนั้น ๆ แต่ตานี้มาหมด ว่าอย่างนั้น อ้อ

นั่นละจึงได้ปวารณาตา เราให้หมดตะตาวงพยาบาลอุดร ให้หมด คือไม่ต้องมาบอกเรา ถ้าหมอเห็นสมควรว่าจะจัดซื้อเครื่องมือตาเครื่องใดก็ตามแล้วให้สั่งมาเลย บอกอย่างนั้นละ เมื่อสั่งมาแล้วคุณภาพสมบูรณ์แล้วก็ส่งบิลมาให้เรา เราก็จ่ายเงินไปทางบริษัทเขา ตลอดมาราบรื่น ไม่มีขัดข้องนะ

ก็คืออยู่เราได้ช่วยโลกเต็มกำลัง ในระยะหลัง ๆ นี้ได้ช่วยโลก ช่วยทุกแบบทุกฉบับนะเราช่วยโลก แต่เวลาช่วยตัวเองนั้นก็เอาอีกแบบหนึ่ง หนักมากอยู่ เอาตายเข้าว่าเลย เวลาได้ตัดสินใจลงตรงไหนแล้วเอาเท่านั้นละ ขาดสะบั้นไปเลย ถ้ามีเงื่อนต่อหรือขอผ่อนผันนั้นยาวไม่ได้เลย นี่ละเจ้าของตัดเจ้าของเป็นอย่างนั้นละ เวลานั้นภาวนา..เอาวันนี้ตลอดรุ่งตลอดเลย ลูกไม่ได้ มีเว้นข้อเดียว คือในวันนี้มีครูบาอาจารย์หรือพระเถรองค์ใดเกิดอุบัติเหตุฉุกเฉินขึ้นมาในวันนั้นก็ลูกได้ที่เรานั้น เราจะนั่งตลอดรุ่งอย่างนี้นะ เราลูกได้ข้อเดียว มีพระเถรครูบาอาจารย์องค์ใดก็ตามที่เจ็บไข้ได้ป่วยฉุกเฉินขึ้นภายในวัดนี้เราจะลูกออกไปช่วยได้เหตุการณ์นั้น

นอกจากนั้นสำหรับเราเอาเลยหมดเลย มอบหมด ปวดขี้ขี้เลย ตั้งแต่เป็นเด็กขี้ใส่ตุ๊กแม่ เอาตุ๊กแม่เป็นส้วมเป็นถ่าน แล้วขี้ใส่ตัวเองไม่ได้มีอย่างเหรอ เอาขนาดนั้นละเป็นอย่างนั้นละนิสัยอันนี้ ถ้าลงได้ตัดสินใจแล้วขาดเลยเชียว ไม่มีเงื่อนต่อ ถ้าลงว่าเอาละ พอว่าเอาละเท่านั้นเหมือนหินหักต่อกันไม่ได้เลย ต่อก็เป็นรอยต่อ ไม่ต่อ ให้ขาดไปเลย เป็นอย่างนั้นละ

เวลาเราภาวนาของเราอีกแบบเดียวกัน นั่งภาวนาจนกันแตก คือนั่งตลอดรุ่ง มันไม่นั่งคั่นหนึ่งคั่นเดียวขี้ นั่งไปนั่งมาก็กันแตก ที่แรกมันออกร้อนเป็นไฟเผาทั้งนั้น ครั้นต่อมาพอง เพราะเรานั่งไม่หยุด ออกจากพองมันก็แตก แตกเลอะเลย นี่นั่งภาวนากันแตก จริง เราพูดเองเราทำเองเอาจนกันแตก อันนี้เรามองไปที่ไหนมันเห็นแต่หมอนแตก เสื้อขาด แล้วนอกจากนั้นยังมีมัดเสื้อติดหลังมา มัดหมอนติดคอไปอีก จะไม่พอใช้ว่าอย่างนั้นละ

เวลาจำเป็นให้มันมีเด็ดบ้างซิ การทำอะไรนี้ให้เด็ด ถ้าเด็ดได้ผล สมเหตุสมผล อันนี้เป็นนิสัย รู้สึกว่าจะเป็นตามนิสัยด้วย ว่าอะไรเป็นอันนั้นเลย ถ้าลงได้เอาละ เท่านั้นละขาดเลย เจ้าของเองเอามาต่อไม่ได้เลย ถ้าลงว่าเอาละ เจ้าของเองก็มอบไปเลย ไปพร้อมกันเลย นั่งภาวนาเอาขนาดนั้นละ ถึงได้มาแล้วให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นี่รอดตายมาอย่างนี้ที่ นั่งภาวนา เราเอาของเราเอาอย่างนี้แหละ เอาจนกันแตกนั่งภาวนา

ก็สมเหตุสมผล กิเลสขาดสะบั้นลงไปตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ หมด ไม่มีอะไรติดหัวใจเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่มีอะไรกวนใจ มีกิเลสตัวเดียวเท่านั้นขี้ขี้ได้เลย นอกจากนั้นไม่มีอะไรกวนใจเลย ตั้งแต่บัดนั้นจนกระทั่งปานนี้ไม่มี เอาจริงเอาจังมาก

ถ้าลงได้ว่าเอานะ ถ้าลงได้เอานะหมดตัวเลย หมดชีวิตจิตใจไม่เหลือละ ถ้าไม่ถึงกาลเวลาที่กำหนดให้แล้วไม่ได้ เคลื่อนย้ายไปไหนไม่ได้ ปวดเขี้ยวเอาเขี้ยวเลย ปวดซี่ซี่เลย ไม่ลุก ไม่ลุกจริงๆ ถ้าลงว่าไม่ลุกแล้ว ตอนเช้าค่อยเอาไปซัก แต่มันไม่เคยปวดขึ้นเขี้ยวไม่ต้องการ มันเปียกหมดตัว ไม่ได้เขี้ยวละ คือมันเปียกหมดตัว เหงื่อมันออก ซี่ไม่มี ไม่เคยมี ถ้ามีก็เอาจริง ๆ ละเต็มจิวเลย ไม่ลุก ถ้าลงชดกันเอาขนาดนั้นละ ไม่ได้ดัดอย่างนั้นไม่ได้กิเลส ต้องเอาอย่างหนักทีเดียว มาเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ไม่ได้นะ ทำอะไรถ้าว่าเอานะเท่านั้นละเป็นขาดสะบั้นไปเลย ทำเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ไม่ได้

เหมือนอย่างเณรผองที่วัดห้วยทราย เราไม่ลืม ฟังเสียงตूप กลางคืนประมาณ ๓ ทุ่ม เรากำลังจะออกจากสมาธิ ฟังเสียงตूपเสียงดังหนักด้วยนะ เอ้ มันเสียงอะไรน้ำ เราอยู่กุฏิได้ยินเสียง ไม่นานได้ยินเสียงพุมพิม ๆ พุดกันพุมพิม ๆ มา มีเรื่องอะไรน้ำ เราเลยลงไปดู เป็นอย่างไร เณรผองตูกกุฏิ มันเป็นอะไรมันถึงตก ที่แรกนั่งอยู่ข้างในมันง่วงนอน ที่นี้เอา..ดัดมัน มานี้ก็มานั่งอยู่ข้างนอก นั่งอยู่หมื่น ๆ เอ้า ถ้ามันง่วงให้มันตกพอดีมันง่วงจริงๆ ฟังเสียงตุม กลางคืนนะ เณรนั้นตูกกุฏิ คือมันง่วงมันตก แกมดัดมันอยู่ที่นั่นมันก็ตกที่นั่นเณรผอง เอามันขนาดนั้นละ ฟังเสียงตूप ใครเป็นอะไร ว่าเณรผองตูกกุฏิ นั่งมันง่วง ๆ ตก นั่งหมื่น ๆ ง่วงก็ตูกกุฏิ เอามันขนาดนั้น ก็ยังดีอยู่

อีกรายหนึ่งมันเป็นบ้าอะไร เณรเหมือนกันละ นั่งภาวนาแสงสว่างมันออก แสงสว่างออกจากจิต ที่แรกนั่งอยู่ไม่เคลื่อนที่ แสงสว่างออกเหมือนว่าเอื้อมมือใส่มัน พอขยับออกไปแสงสว่างดวงใหญ่ มันตกมาจากบนอากาศ ผัวะลงนี้เลย สว่างจ้า แล้วแกก็ดู เหมือนว่าเอามือไปจับ มันก็ถอยไป นี่ก็ถอยออกไป ถอยไปมันก็ไป ๆ เลย ไล่กันกลางคืนหาแสงสว่าง ไล่กลางคืน ให้หมู่เพื่อนมาไล่ช่วย ป่าสับปะรดแหลกหมดเลย พวกนี้ไล่แสงสว่างกับเณรนั้นละ เป็นเณรเหมือนกัน

นี่มันหลอกเห็นไหมละ นั่งอยู่นี้แสงสว่างตกลงมาเอามือเอื้อม มันก็ห่างไป ขยับไป ๆ สว่างไปก็ไล่ ๆ กันเลย ป่าสับปะรดแหลกหมด ให้หมู่เพื่อนมาไล่ช่วย มันบ้าภาวนานี้แบบบ้าเข้าใจไหม มี เห็นกับตาเราละอยู่ที่ห้วยทราย ฟังเสียงกวบกาบ ๆ กลางคืนไล่แสงสว่าง มันเป็นอย่างไร ไล่เข้าไปป่าสับปะรด สับปะรดแหลกหมดเลยละ มาช่วยกันหาแสงสว่าง มันเข้าป่านี้ไล่เข้าป่านั้นเลย อย่างนั้นก็มึนภาวนา

แล้วมีพระองค์หนึ่ง พระองค์นี้ก็สมเหตุผลอยู่ เป็นพระนักเลง แต่ก่อนเป็นเสือใหญ่ กลับตัวได้จากธรรมชาติของหลวงปู่มั่นเรานี้ละ แล้วมาบวช อันนี้ก็เหมือนกัน เด็ดเหมือนคำว่าเป็นนักเลงนั้นละ เด็ดมาก จึงได้เห็นเรื่องเจ้าของ มันมีทางเสือขึ้นมาที่นี้ ถ้าแกอยู่ที่นี่ เสือมันขึ้นมาตอนกลางวัน อันนี้หน้าผา ไปนั่งอยู่หน้าผาถ้าผลอให้ตกตายคือให้เลือกเอา จะเอาทางเสือขึ้นมา นั่งอยู่ที่ทางเสือขึ้นมากับนั่งอยู่ที่หน้าผาจะเอาอัน

ไหน ให้เลือกเอา บอกว่านั่งอยู่ที่เสื่อมานี้รู้สึกจะไม่เผ็ดร้อนยิ่งกว่านั่งหน้าผา เลยไปนั่ง
อยู่หน้าผา ทางเสื่อขึ้นมาไม่นั่ง ทีนี้นั่งอยู่หน้าผาเลย โห จิตนี้ลงได้เต็มทีนะแปลกอยู่
คือเปลอไม่ได้ เปลอตกเลย ไปนั่งอยู่หน้าผาเปลอกก็ตกละเลย แล้วไม่เปลอเลย นั่นละจิต
ลงได้เต็มเหนี่ยวเลย แนะแปลกอยู่

วิธีดัดนั้น ท่านไม่ได้สอนกัน เป็นวิธีการของแต่ละองค์ๆ จะฝึกเจ้าของ ดัด
เจ้าของทำอย่างนั้น อันนี้ท่านไปนั่งอยู่ที่หน้าผา เอาๆ เปลอให้มันตกละเลย ไม่เปลอเลย
มันกลัวตายยิ่งกว่ากลัวเหวว่าอย่างนั้นนะ เลยไม่เปลอ จิตลงเต็มเหนี่ยวเลย นั่นอย่าง
นั่นละการฝึกกรรมตนเองหลายแบบ แล้วแต่ใครจะนำไปฝึกแบบไหนๆ ได้ทั้งนั้น เอา
ละให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ